

விகடக் கோர்ட்

வழக்கின் சாரம் : கணேசப் பிள்ளை கம்பெனியில் வேலை பார்த்துவந்த அமெரிக்கன் கிராப் அப்பா சாமி என்பவனிடம், ஷே. கணேசப்பிள்ளை 300 ரூபாய் கொடுத்து, விழுப்புரம் போய் வியாபாரி ஒருவரிடம் செலுத்திவிட்டு வரச்சொன்னார். அந்த அமெரிக்கன் கிராப், விழுப்புரம் போகாமல் திருவண்ணாமலைத் தீபதரிசனத்திற்காகப் போன இடத்தில், பெளன் 'புட்டா மாணிக்கம்' தாசி வீட்டில் விஷசுரம் கண்டு, இரண்டு நாளில் இறந்துபோனான் என்று தெரிந்து தாசி வீட்டைப் பரிசோதித்ததில், அமெரிக்க கிராப்பினுடைய துணிப் பெட்டி கிடைத்தது. அதன் பேரில் அந்தத் தாசியின் மேல், கணேசப்பிள்ளை வழக்குத் தொடர்ந்தார். இந்த வழக்கில், கணேசப் பிள்ளைக்காகச் சுயமரியாதைகார சுப்பிரமணியனும் (வக்கீல்), தாசிக்காக முறநாமம் முத்து நாயுடுவும் வாதிக்க ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

நீதிபதி : (வழக்கை ஆரம்பித்துப் பிரதிவாதியான தாசியை நோக்கி) இதில் நீ சொல்வதென்ன?

தாசி : நான் குற்றவாளியல்ல. பணத்தை நான் கண்டதே கிடையாது. அவர், பிரஸ்தாப தேதியில் என் வீட்டுக்கு

வந்தார். அவரை, ஏற்கனவே எனக்குத் தெரியும். என்ன செய்தி என்று நான் அவரை விசாரித்தபோது, தாம் 300 ரூபாயுடன் விழுப்புரம் வந்ததாகவும், விழுப்புரம் ஜங்ஷனில் தம் கண்ணில் திடீரென்று சிவகணந் தோன்றினதாகவும், சிவகணத்தோடு திருவண்ணாமலைத் தீபதரிசனம் தோன்றி மறைந்ததாகவும், அதனால் தாம் திருவண்ணாமலைக்கு வந்துவிட்டதாகவும், இதனால் தம் கையில் இருப்பது ஊரான் வீட்டுப் பணம் என்பதையும் தாம் நினைக்கவில்லை எனவும் சொன்னார். நான் உடனே அவரைப் பார்த்து, 'ஐயா, சிவகணம் தோன்றியதையும், தீப தரிசனம் தோன்றியதையும் ஜங்ஷனில் நீர்மாத்திரமா பார்த்தீர்? இதை நான் நம்பவில்லை' என்று சொன்னபோது, 'நீ நம்பாவிட்டால், தென்னிந்திய ரயில்வே கம்பெனியாரை வேண்டுமானாலும் கேள்' என்று சொன்னார். சில நேரம் என் வீட்டில் தங்கினார். துணிப் பெட்டியை என்னிடம் பூட்டியபடி கொடுத்துவிட்டுப் போனார். அதன்பிறகு, திருவண்ணாமலைத் தீப சுரத்தால் இறந்துபோன 150 பேர்களில், இந்த அமெரிக்கன் கிராப் அப்பாசாமியும் ஒருவர் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

அதன்பிறகு ஒருநாள், என் வீட்டைப் பரிசோதித்தார்கள். இறந்தவருடைய துணிப்பெட்டியைக் கைப்பற்றிச் சென்றார்கள்.

(இதன்பிறகு தாசியைச், சுயமரியாதைச் சுப்பிரமணியம் குறுக்கு விசாரணை நடத்தினார்.)

சுப்பிர : உனக்கும் இறந்தவருக்கும் இதற்குமுன் தேக சம்பந்தம் உண்டா?

தாசி : இல்லவேயில்லை.

சுப்பி : நன்றாய் யோசித்துச் சொல்!

தாசி : நாங்கள் இருவரும் சகோதரர் மாதிரி.

சுப்பி : இது யாருடைய படம் பார்த்துச் சொல்! (தாசியிடம் ஓர் உருவப்படம் கொடுக்கப்பட்டது)

தாசி : (பார்த்து) ஆம். இந்த உருவம் என்னுடையதும் அவருடையதும் தான்.

சுப்பி : உடற்சம்பந்தம் உண்டு என்பதை, இப்போது ஒத்துக் கொள்ளுகிறாயா?

தாசி : ஆம்: நான் தாசிதானே!

சுப்பி : நீயும் இறந்தவனும் கூடிக்கொண்டு, திருவண்ணாமலைக் கடைக்குப் போனது ண்டா?

தாசி : இல்லை.

(இதன்பிறகு சிலர், சாட்சிகளாக விசாரிக்கப்பட்டனர். பின் ஐந்தாவது சாட்சியாகியதென்னிந்திய ரயில்வே கம்பெனி மானேஜர் விசாரிக்கப்பட்டார்.)

சுப்பி : மானேஜரே, அமெரிக்கன் கிராப் அப்பாசாமிக்கு— விழுப்புரம் ஐங்ஷனில் சிவகணம் தோன்றியதையும், தீப தரிசனம் தோன்றியதையும் நீவிர் அறிவீரா?

மானேஜர் : எனக்கொன்றும் தெரியாது.

சுப்பி : இறந்த குற்றவாளிக்குத் திருவண்ணாமலை ஞாபகம் வரும்படி, நீர் யாதாகிலும் காரியம் செய்ததுண்டா?

மானேஜர் : (யோசித்து) அவனுக்கென்று செய்யவில்லை. எல்லாரும் திருவண்ணாமலைக்குப் போய்த் தீப தரிசனம் செய்யுங்கள் என்று, எம் கம்பெனியின் விளம்பரப்படம் ஒன்று ஸ்டேஷன்களிலெல்லாம் ஒட்டியிருக்கிறோம்.

சுப்பி : உமக்கென்ன கவலை?

மானேஜர் : மக்கள் தீப தரிசனம் செய்து, மோட்சமடைய வேண்டும் என்ற கவலைதான்!

சுப்பி : அப்படியானால், ஜனங்களை உங்கள் ரயிலில் சும்மா ஏற்றிச் செல்லலாமே?

நானேஜர் : குருதட்சணைக்குப் பதிலாக, டிக்கட் விற்றுப் பணம் சம்பாதிக்கிறோம்.

சுப்பி : ஆனால், அ. கிராப் சிவகணமென்றதும், தீப தரிசனம் என்பதும், உங்கள் படத்தைப் பாரித்துச் சொன்னது தானே?

நானே : அப்படித்தானிருக்க வேண்டும்; படமும் அப்படித் தான் சித்தரித்திருக்கிறோம்.

சுப்பி : வீணாக உங்கள் விளம்பரங்களால் ஜனங்கள் அறிவு கெட்டுப் போகிறார்கள் என்பதை, இந்த வழக்கால் நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்!

நானே : என்ன ஐயா, அப்படிச் சொல்லி அவசரப் படாதீர்கள்; பிரமோத்தரகாண்டம் என்னும் சாத்திரத்தில், நைமிசாரண்ய வாகிகட்குச் சூதபுராணிகர் ஸ்தல யாத்திரையைப் பற்றித் திருவாய் மலர்ந்தருள—அதற்காக நைமிசாரண்ய வாசிகள், சூதபுராணிகரின் காலில் விழுந்து விழுந்து கும்பிடுகிறார்கள். நாங்களும், இக்காலத்தில் அவருடைய வேலையைச் செய்து மோட்சம் அடையச் சொல்லுகிறோம். எங்களிடம் ஜனங்கள் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

சுப்பி : ஆனால், இப்போது இறந்த அமெரிக்கன் கிராப் அப்பா சாமியும், மோக்ஷத்திற்குத்தான் போயிருப்பானோ?

நானே : அவன் மாத்திரமல்ல; மலேரியா சுரத்தால் அங்கு மாண்ட 150 பேருக்கும், நேரே மோக்ஷமே!

நீதிபதி : (கடைசியாக) ஏ! பெளன்புட்டா மாணிக்கம் தாசி! உனக்கும் இறந்தவனுக்கும் சம்பந்தமிருந்து வந்ததாகவும், நீயும் அவனும் மதுபானமுண்டு களித்ததாகவும், உன் மாமனிடம் அன்றைக்கு 200 ரூபாய் கொடுத்து ஊருக்கு அனுப்பியதாகவும், அவன் சுரத்தால் உன் வீட்டில் இறந்து போனபோது நீ பிரேதத்தை முனிசி

பாலிட்டியாரிடம் ஒப்படைத்ததாகவும், இப்போது சொன்ன சாட்சியங்களால் தெரிகிறது. கடைசியாக, நீ சொல்லவேண்டியதையும் சொல்! உனக்காக உன் வக்கீலும் வாதித்து விட்டார். எதிரி தரப்பு வக்கீலும் சொல்லியாயிற்று.

இதற்குள்—‘மோக்ஷலோகம் போய்த் திரும்பி வந்தேன்’ என்ற கூச்சல் கேட்டது.

அ. கி. அப்புசாமி: (நீதிபதி முன் ஓடிவந்து நின்று) தாசி பெளன் புட்டா குற்றவாளியல்ல ஆகையால், நான் மோக்ஷலோகம் போகவேண்டும். அவனையும் விடுதலை செய்து அனுப்பும்படி, சிவபெருமான் உமக்குச் சொல்லச் சொன்னார். சீக்கிரம்! நாங்கள் இருவரும் போக வேண்டும்!—என்றான்.

(நீதிபதி தடிராமனவர்கள் நடுங்கிப்போனார். கோர்ட்டில் நிசப்தமும் பயமும் ஏற்பட்டது. இச் செய்தி அதற்குள் எங்கும் பரவிற்று.)

நீதிபதி, இறந்துபோன அ. கி. அப்பாசாமி திரும்பி வந்த ஆச்சரியத்தைக் கொண்டும், அவன் திருமேனி திருநீற்றாலும் ருத்ராஷுத்தாலும் ஆலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பது கொண்டும், மோக்ஷலோகத்தைப் பற்றிச் சாத்திரங்கள் சொல்வது கொண்டும் திகைத்துப் போய் வாய் குளறி—அ. கி. அப்பாசாமியின் எதிர்ப்பக்கத்து வக்கீலான சுயமரியாதைச் சுப்பிரமணியனைப்பார்த்து, ‘என்ன சொல்லுகிறீர்?’ என்று கேட்பதுபோல் தலையை அசைத்தார்.

இதற்குள், மோக்ஷம் போய் வந்த அ. கி. அப்பாசாமி வெகு கோபமாய்த் தனக்காக விமானம் காத்திருப்பதாகவும், சிவகணங்கள் காத்திருப்பதாகவும் சொல்லி, ஓர் பெருஞ்சத்தம் போட்டான். கோர்ட்டில் இருந்த ஜனங்கள் எல்லாரும் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். கோர்ட்டார் மாத்திரம், நடுக்கத்தோடு, திரீப்புச் சொல்லக் காத்திருந்தார்கள்.

சுப்பிரா: அ. கி. அப்பாசாமி சட்டப்படி குற்றவாளியாகையால், குற்றவாளிகள் நிற்கவேண்டிய இடத்தில் நிற்கட்டும்!

அ. கி. அப்பாசாமி: நானா குற்றவாளி? (நீதிபதியைப் பார்த்து) தீர்ப்புச் சொல்லமாட்டீரா? நான் தாசியை அழைத்துப் போகிறேன். (தாசியை நோக்கி) வா! நேரமாகிறது!

நீதிபதி: நான் என்ன செய்வது? வக்கீல் சம்மதத்தையும் அனுசரிக்கத்தான் வேண்டும்.

இதற்குள், முறநாமம் முத்து நாயுடுவாகிய தாசியின் தரப்பு வக்கீல் எழுந்து.

“நீதிபதியவர்களே! உங்கள் தாமதத்தால், இந்தக் கோர்ட்டாருக்கும் வக்கீல்களுக்கும் பெரிதோர் ஆபத்து வந்துவிடும்போல் தோன்றுகிறது! பிரதிவாதியோ, இப்போது மனிதர் என்ற நிலையில் இல்லை! கேவலம் அவர்களை—ஒரு தாசியென்றும் நினைக்கக் கூடாது; தேவர்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணவேண்டும்! அவர்கள் கோபத்துக்குப் பாத்திரமாகக் கூடாது. அவரை அழைத்துப் போக வந்திருப்பவரைப் பற்றி, நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. அ. கி. அப்பாசாமி (அப்பாசாமியை நோக்கி, ‘உங்கள் பேரைச் சொன்னதற்காக மன்னிக்கவும்’) குற்றவாளி என்று, எதிர் வக்கீல் சொல்கிறார். இந்து மதத்தின்படி பார்த்தால், அவர் குற்றவாளியல்ல. மாணிக்கவாசகர் என்ற மகத்வமிக்க சிவனடியார் ஒருவர், அரசன் குதிரை வாங்கக் கொடுத்த பணத்தைக் கோயில் கட்டியும் மோகும் அடைந்தார். சுந்தரமூர்த்தியடிகள், பாவையாகிய தாசியை வைத்திருந்தார். இவர்களுக்கிடையில், சிவபெருமானே கூட்டிக்கொடுப்பவராக இருந்து வேலை பார்த்தார். அதே பாவை நாச்சியார் இந்தத் தாசி என்றும்,—அதே சுந்தர மூர்த்தியடிகள் இந்த அ. கி. அப்பாசாமி என்றும் தான் நான் நினைக்கிறேன். கோர்ட்டு

டார் அவசரப்படக் கூடாது. உடனே இருவரையும் விடுதலை செய்யவேண்டும்.

சுப்பி : (எழுந்து) மாணிக்கவாசகர் விஷயமும், சுந்தரமூர்த்தி விஷயமும், சிவபெருமான் விஷயமும் நடந்தபோது, இந்த வக்கீல் எங்கிருந்து பார்த்திருப்பாரோ தெரியவில்லை. உங்களிடம், இந்த நிலையில் நான் இப்போது அதிகம் பேச நினைக்கவில்லை. சுருக்கமாக என் லாதத்தை முடித்து விடுகிறேன். திருவண்ணாமலையில் இறந்துபோன 150 பேர்களில், இவன் ஒருவனல்லன்! இதைப்பற்றி நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் தேவை. இன்னும் மற்ற விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தெரிந்துகொண்ட அளவில் இந்தக் குற்றவாளிகள்—பணத்தை மோசஞ் செய்ததோடு, பல குற்றங்கள் செய்ததாக ருஜுப்படுத்த நினைக்கிறேன். அன்றியும், மோசும், சிவன், விமானம், சிவகணம் இந்தக் கதைகள் நம்பத்தக்க கதைகளல்ல!

முறநாமம் : சிவனிருப்பதாக நம்புங்கள்!

ரீதிபதி : சிவனில்லையென்று நினைக்கிறீர்?

சுப்பி : சரி, அவர் இருப்பதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். அப்படிப் பார்த்தாலும், குற்றவாளிகளைக் கோர்ட்டா ரிடம் அனுப்பாமல் கோர்ட்டாரை அவமதித்துக், குற்றவாளிகளைச் சிவலோகம் அழைத்துப்போவது, சிவபெருமானேல் பெரிய குற்றமாகிறது. ஆதலால், சிவபெருமானைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டும். அதுவரைக்கும், இந்த இருவரையும் சிறையில் வைக்க வேண்டும்!

முற்றும்

